

[REDAKTOWANE], dnia 08 grudnia 2014 r.

Sygn. akt: OSD 57/14

POSTANOWIENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE]

z dnia 08 grudnia 2014 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE]
w składzie:

Przewodniczący: r. pr. Maria Kolhberger- Wierzbowska

Sędzia sprawozdawca: r. pr. . Anna Michnicka Dziewurska

Sędzia: r.pr. Elżbieta Wołosz

Protokolant: apl. radc. Katarzyna Cierniewska

przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego r. pr. Monika Klonowska

w sprawie z zażalenia na Postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 15.10.2014 r.
o umorzeniu dochodzenia w sprawie ze skargi [REDAKTOWANE]

[REDAKTOWANE] przeciwko Radcy Prawnemu [REDAKTOWANE]

postanawia:

1. utrzymać w mocy Postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 15.10.2014 r.
sygn [REDAKTOWANE] o umorzeniu dochodzenia.

2. kosztami postępowania w kwocie 521,10 zł obciążyć OIRP [REDAKTOWANE]

OSD 57 / 14

Uzasadnienie.

W dniu 12 czerwca 2014 r. [REDAKTOR] złożyła skargę dotyczącą naruszenia zasad etyki zawodowej przez radcę prawną [REDAKTOR]. W uzasadnieniu skargi podano, iż rpr [REDAKTOR] występując jako pełnomocnik spółki [REDAKTOR] imieniem tej spółki wytoczyła powództwo o zaniechanie czynów nieuczciwej konkurencji przeciwko [REDAKTOR] przed Sądem Okręgowym [REDAKTOR]. Powództwo zostało oddalone – jedną z przyczyn oddalenia było ustalenie przez Sąd braku legitymacji biernej. Efektem oddalenia powództwa było obciążenie spółki kosztami postępowania w kwocie 7.251 zł.

[REDAKTOR] uznając odpowiedzialność radcy prawnej wezwał [REDAKTOR] do zwrotu kwoty 7.251 zł twierdząc, iż radca prawny jako profesjonalny pełnomocnik nie dopełniła należytej staranności czym naruszyła zasady etyki zawodowej. Poza tym radca prawna pomimo żądania nie wskazała swojego ubezpieczyciela.

Nadto [REDAKTOR] wniosła o dokonanie interpretacji art. 28 ust. 8 KERP.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OSD [REDAKTOR] Postanowieniem z dnia 25 czerwca 2014 r. wszczęł dochodzenie przeciwko r.pr. [REDAKTOR] o przewinienie dyscyplinarne z art. 64 ust. 1 pkt. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 1, art. 6 ust. 1, art. 11 oraz art. 28 ust. 3, 5, 8 i 9 KERP., a następnie po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, w dniu 27 sierpnia 2014 r. wydał postanowienie o przedstawieniu zarzutów dotyczących naruszenia zasad etyki zawodowej.

Po złożeniu wyjaśnień przez r.pr. [REDAKTOR] oraz po analizie przedstawionych przez nią dokumentów, zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Postanowieniem z dnia 15 października 2014 r. sygn. akt [REDAKTOR] umorzył dochodzenie podając w uzasadnieniu, iż brak jest podstaw do przyjęcia, że działania radcy prawnej noszą znamiona naruszenia zasad etyki zawodowej, bowiem z przedstawionych dokumentów jednoznacznie wynika, że r.pr. [REDAKTOR] nie ponosi odpowiedzialności za treść wyroku Sądu Okręgowego [REDAKTOR], bowiem jej czynności ograniczyły się do sporządzenie pozwu i w tym zakresie działała jako substytut radcy prawnego [REDAKTOR], który posiadał pełnomocnictwo od spółki [REDAKTOR] i że pełnomocnictwo zostało wypowiedziane po złożeniu powództwa a przed rozpoznaniem sprawy przez sąd. Zatem, zdaniem Rzecznika, r.pr. [REDAKTOR] nie miała obowiązku uczestnictwa w postępowaniu przed sądem, a co za tym idzie, składania stosownych wniosków dowodowych oraz apelacji.

Zdaniem Rzecznika radca prawny działała w powyższej sprawie w sposób prawidłowy i rzetelny i swym postępowaniem czy też zaniechaniem nie naruszyła zasad Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Na Postanowienie Z-cy Rzecznika Dyscyplinarnego zażalenie złożyła [REDAKTOR] wnosząc o jego uchylenie i zarzucając: naruszenie prawa procesowego tj. art. 7 k.p.k. poprzez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów oraz przyjęcie wniosków nie wynikających z zebranego materiału dowodowego, prowadząca w konsekwencji do błędów w ustaleniach faktycznych i uznania, iż brak jest znamion przewinienia dyscyplinarnego; naruszenie prawa materialnego tj. art. 11 i art. 28 ust.

3,4,5,8 i 9 KERP przez uznanie , że przewinienie dyscyplinarne nie zachodzi w sytuacji gdy radca prawny swoim nienależytym wypełnianiem obowiązków zawodowych wyrządził swojemu mocodawcy szkodę; naruszenie prawa materialnego tj. art.21 ustawy o radcach prawnych poprzez stwierdzenie , że radca prawny działający na podstawie pełnomocnictwa substytucyjnego nie ponosi odpowiedzialności cywilnej za swoje działania.

Określony Sąd Dyscyplinarny uznał , iż zażalenie [REDAKTOWANE]

[REDAKTOWANE] nie zasługuje na uwzględnienie z następujących przyczyn :
Przeprowadzone przez z-cę Rzecznika Dyscyplinarnego postępowanie wyjaśniające nie dało podstaw do przyjęcia, iż radca prawny [REDAKTOWANE] nie dopełniła obowiązków procesowych wynikających z otrzymanego przez nią pełnomocnictwa procesowego.

Z zebranego materiału dowodowego wynika bowiem następujący stan faktyczny : będąca obecnie w upadłości [REDAKTOWANE] udzieliła radcy prawnemu [REDAKTOWANE] pełnomocnictwa / wraz z możliwością udzielenia substytucji / , do prowadzenia sprawy z jej powództwa przeciwko [REDAKTOWANE] i innym dotyczącym niewykonania zobowiązań wynikających z umowy franczyzowej . Radca prawny [REDAKTOWANE] udzielił pełnomocnictwa substytucyjnego r.pr. [REDAKTOWANE] /dowód . pełnomocnictwo z dnia 3.VII.2012 r k.97/. Wykonując obowiązki substytucyjne radca prawny złożyła pozew do Sądu Okręgowego [REDAKTOWANE] Jej działalność procesowa dotyczyła tylko tego faktu, bowiem w dniu 13 grudnia 2012 r r.pr. [REDAKTOWANE] wypowiedział pełnomocnictwo / k. 99/ o czym sąd i stronę przeciwną zawiadomiła r.pr. [REDAKTOWANE] / K.98/. Jak wynika z wyjaśnień tejże radcy , od momentu wypowiedzenia nie miała żadnego kontaktu ze [REDAKTOWANE] Ta okoliczność nie została przez skarżącą podważona.

W związku z wydaniem niekorzystnego orzeczenia i obciążenia przez sąd kosztami postępowania , [REDAKTOWANE] wezwała r.pr. [REDAKTOWANE] do zwrotu zasądzonych kosztów uznając ,że winę za taki werdykt ponosi radca .

W odpowiedzi na wezwanie, r.pr. [REDAKTOWANE] wystosowała do [REDAKTOWANE] stosowną odpowiedź , twierdząc, że jej działania były zgodne z zakresem udzielonego jej pełnomocnictwa i że po jego wypowiedzeniu nie miała żadnych podstaw do występowania przed sądem w wytoczonej sprawie . / odpowiedź na wezwanie z 20.V.2014 r k.113-115 /.

Wyjaśniła , że skoro wypowiedzenie pełnomocnictwa zostało dokonane przed rozprawą, strona powodowa miała możliwość albo samodzielnego występowania przed sądem i zgłaszania stosownych dowodów , a w wypadku niekorzystnego rozstrzygnięcia , do złożenia apelacji. Tymczasem , jak ustalono, [REDAKTOWANE] w procesie była całkowicie bierna.

Ustalenia powyższe , zdaniem Sądu , stanowią dowód na to, iż radca prawny nie zaniechała żadnych obowiązków procesowych wynikających z przyjętego przez nią pełnomocnictwa substytucyjnego. Jak to bowiem wynika z przedstawionych dokumentów , była tylko autorką pozwu . W związku z treścią wyroku, nie zaskarżonego przez [REDAKTOWANE] nie można ustalić ,iż stanowisko sądu orzekającego było całkowicie zasadne. Podnieść tu należy , że radca prawny nie może ponosić odpowiedzialności za treść wyroku oddalającego powództwo jeśli nie zostało ustalone, iż to oddalenie nastąpiło z wyłącznej winy.

Zdaniem Sądu brak jest w tym zakresie podstaw do przyjęcia ,że radca prawny działała w sposób nierzetelny.

Określony Sąd Dyscyplinarny nie znalazł również podstaw do przyjęcia, że radca prawny naruszyła jakikolwiek przepis zasad etyki czy też ustawy o radcach prawnych poprzez brak zawiadomienia [REDAKTOWANE] o tym , kto jest jej ubezpieczycielem. Jak to bowiem wynika z zebranego materiału / k.101-112, 119-124 / Syndyk został powiadomiony o stanowisku r.pr. [REDAKTOWANE] co do ubezpieczyciela. Ubezpieczyciel odmawiając odszkodowania

powiadomił skarżącą o przyczynach odmowy / k.126 – 127/. Syndyk od powyższej decyzji nie złożyła odwołania.

Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że brak jest podstaw do przyjęcia, że zebrany przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego materiał dowodowy oraz dokonana przez niego analiza i ocena materiału dowodowego narusza przepisy prawa materialnego lub zasad KERP lub też przepisów ustawy o radcach prawnych. Z tego też względu Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wobec braku podstaw odwoławczych utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie na podstawie art. 437§1 k.p.k. w związku z art. 465 k.p.k. i art. 74.1 ustawy o radcach prawnych.

Na powyższe Postanowienie nie przysługuje środek odwoławczy / art. 426 k.p.k. w zw. z art. 465 k.p.k. i 74.1 ustawy o radcach prawnych./

